

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	53-03-3
дата	05.06.1997 г.

ТРИДЕСЕТ И ОСМО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ И
ЗАКОНОДАТЕЛСТВО СРЕЩУ КОРУПЦИЯТА

32

СТ А Н О В И Щ Е

на Комисията по правни въпроси и законодателство срещу
корупцията

ОТНОСНО: Конституционно дело N 4/1997 г. за
даване задължително тълкуване на чл. 18, ал. 1 от
Конституцията на Република България.

Уважаеми господа конституционни съдии,

Министерският съвет е поискал от Конституционния съд да даде задължително тълкуване на чл. 18, ал. 1 от Конституцията на Република България в смисъл, че понятието "национално значение" се отнася само до "парковете", а не и до "водите" и "горите".

1. Граматически понятието "национално значение" в чл. 18, ал. 1 очевидно се отнася както до парковете, така и до водите и горите. Ако конституционният законодател е искал да ограничи прилагането на това понятие само към парковете, той би трябвало да постави след горите "запетая".

2. Но тълкуването, предложено от Министерския съвет не е приемливо и на друго основание:

а/ Законът за общинската собственост /Дв, бр. 44/96 г./ обявява за общинска собственост - чл. 2, ал. 1, т. 2:

"Водоизточниците, включително минералните води, които се ползват само от съответните общини".

Това означава, че най-малко общинските води не са изключителна държавна собственост и следователно не са от национално значение.

Не са изключителна държавна собственост и водите, извиращи или добити чрез прокопаване на кладенци в частни имоти.

б/ Още по-малко могат да се обявят за изключителна държавна собственост всички гори. Много от тях са също така общинска собственост, други са църковна собственост, а още по-голяма част са били частна собственост. Така, че Конституцията на Република България не е пречка горите и водите да бъдат не само държавна, но и общинска собственост, както и собственост на частни юридически и физически лица.

При това положение е очевидно, че понятието "национално значение" се отнася не само за парковете, а и за водите и горите. Всички тези обекти на собственост се делят на две категории. Първо, "от национално значение", което ги прави изключителна държавна собственост. Второ, "не от национално значение", т.е. такива, които могат да бъдат предмет и на общинска, и на частна собственост.

Разграничителната линия между двете категории трябва да се прокара от обикновения законодател при зачитане основните права на гражданите.

4.06.1997 г.

С уважение,

Светослав Лучников

**Председател на Комисията по правни въпроси
и законодателство срещу корупцията**